کارگران همه کشورها متحد شوید!

نامهٔ مردم
ضمیمهٔ کارگری
ارگان مرکزی حزب تودهٔ ایران

شمارهٔ ۹۱، ۱۴ آبان ۱۴۰۳

اعتصاب نفتگران علیه تبعیض، بهره‌کشی، و برنامه‌های اقتصادی رژیم ولایت فقیه

بعد از ماه‌ها برگزاری تجمع‌های اعتراضی هفتگی و تکرار خواسته‌های خود، در واکنش به بی‌اعتنایی مشهود وزارت نفت، مجلس شورای اسلامی، و بالأخص شورای حقوق و دستمزد کشور، کارگران رسمی صنعت نفت آغاز گردهمایی بزرگ صنفی مناطق عملیاتی ششگانهٔ فلات قاره (خارک، سیری، لاوان، بهرگان، قشم، و کیش) از اول آبان‌ماه را اعلام کردند. کارگران رسمی صنعت نفت در همبستگی با همکاران، شرکت مجتمع گاز پارس جنوبی، شرکت نفت و گاز پارس، سکوهای دریایی POGC، شرکت پالایش گاز فجر جم، سازمان منطقه ویژه اقتصادی انرژی پارس، شرکت بهره‌برداری نفت و گاز زاگرس جنوبی، شرکت پالایش گاز پارسیان، شرکت پایانه‌های نفتی ایران، منطقه ۱۰ عملیات انتقال گاز اعلام و اعتراضات در محوطه واحدهای بهره‌برداری مناطق عملیاتی برگزار شد. اهم خواسته‌های اعتصاب سراسری کارگران رسمی نفت عبارتند از: حذف کامل سقف حقوق، حذف محدودیت حق سنوات بازنشستگی، عودت کسورات مازاد مالیات، اجرای کامل ماده ۱۰ و پرداخت بک‌پی (پرداخت پول عقب افتاده) و عدم دست‌درازی به صندوق بازنشستگی کارکنان نفت، تفکیک

ادامه در صفحه ۲

نگاهی اجمالی به دلیل‌های افزایش حوادث ناشی از کار

تکرار وقایع ناگوار مانند فاجعه جان باختن ۵۳ کارگر در معدن زغال سنگ معدنجو طبس در ۳۱ شهریور ماه، در همه بخش‌های تولید، از جمله معدن‌ها، پالایشگاه ها و استخراج نفت و گاز، و فعالیت‌های خدماتی و درمانی، ناشی از نبود ابتدایی ترین شرایط بهداشت و ایمنی در محیط‌های کار است. در حالی که علت بروز فاجعه معدن "معدنجو" طبس هنوز به‌صورت مستقل و کامل ریشه‌یابی نشده است و وزارت صمت جمهوری اسلامی ادعا می‌کند که این معدن هنوز تعطیل است، بنا بر گزارش خبرگزاری ایلنا فقط همان بلوک معدن که تخریب شده تعطیل است و کارگران معدن ناچار به سرکار برگشته‌اند. شرایط کار هم مانند همان بلوک معدن است که فاجعه در آن رخ داده است، و احتمال بالای تکرار این فاجعه مرگبار هم وجود دارد. در حالی که بسیاری از اخبار حوادث محیط کار توسط کارفرماها حتی‌الامکان پوشیده نگهداشته می‌شوند و پنهان می‌مانند، همواره شاهد اخبار حوادث مشابه در رابطه با نبود شرایط ایمنی و بهداشت در محیط کار در بخش‌های گوناگون تولید و خدمات هستیم: در مصوبه اخیر هیئت دولت آمده است پیمانکاران لازم نیست برای شرکت در مناقصات مجوز صلاحیت ایمنی داشته باشند.

در ۲۱ مهر ماه در آتش‌سوزی در یکی از واحدهای تجاری مجتمع تجاری پارسیان بازار آهن شادآباد منجر به مرگ سه نفر کارگران زحمتکش تبعه افغانستان و مصدومیت ۷ نفر دیگر شد. در زمان وقوع حادثه این کارگران در اثر نبود شرایط ایمنی داخل مغازه محبوس می‌شوند و جان خود را از دست می‌دهند. همچنین در ۱۹ مهر ماه در مجتمع مس سرچشمه استان کرمان، یکی از کارگران حین انجام کار در واحد تغلیظ مجتمع مس سرچشمه دچار گازگرفتگی (استنشاق گاز هیدروژن) شده است و جان باخته است. کارگران می‌گویند این پنجمین حادثه در دو ماه گذشته در این مجتمع است. در شهریورماه نیز یک کارگر راننده گریدر معدن مس سرچشمه به‌دنبال یک حادثه شغلی جان خود را از دست داد.

در ۹ مهر ماه یکی از کارگران واحد تعمیرگاه مجتمع مس سرچشمه رفسنجان در حین جابه‌جایی بار لاستیک کامیون‌های فوق سنگین کمپرسی در اثر

ادامه در صفحه ۳

دولت «وفاق ملی» و غارت کارگران و زحمتکشان

سیاست توسعه‌طلبانه دولت جنایتکار اسرائیل به‌ویژه برای گسترش جنگ در منطقه اوضاع بسیار دشوار و خطرناکی را رقم زده است. این وضعیت به‌ویژه برای طبقه کارگر و زحمتکشان میهن ما پیکار برای صلح و علیه جنگ و جنگ‌افروزی را به یکی از اولویت‌های مبارزهٔ کنونی جنبش کارگری و حرکت‌های سندیکایی در دو عرصهٔ صنفی و سیاسی بدل کرده است. ازاین‌رو، خطر گسترش جنگ و پیامدهای ناگوار آن که به‌یقین تخریب هرچه بیشتر زیرساخت‌ها، و فلج شدن زندگی، و کسب و کار ده‌ها میلیون نفر از زحمتکشان میهن ما و خانواده‌های آنان را به‌همراه خواهد داشت، نباید به فراموشی سپرده شود.

این درحالی است که دولت چهاردهم با تدوین و ارایهٔ لایحهٔ بودجه سال آینده خورشیدی نشان داد که در بر همان پاشنه می‌چرخد و آنچه برای این دولت برگماردهٔ ولی‌فقیه و حکومت جمهوری اسلامی فاقد اهمیت بوده حقوق، منافع، و سرنوشت میلیون‌ها تن از کارگران و زحمتکشان فکری و یدی کشور است. لایحهٔ بودجه سال ۱۴۰۴ در چارچوب ادامهٔ اجرای سیاست ضدملی جراحی اقتصادی تدوین گردیده و دولت

ادامه در صفحه ۲

پیش به‌سوی شکل‌گیری جنبش اعتصابی سراسری کارگران ایران!

ادامهٔ دولت «وفاق ملی »و ...

پزشکیان خودرا به‌اجرای برنامه‌هایی نظیر آزادسازی قیمت‌ها، خصوصی‌سازی، آزادسازی اقتصادی و مقررات‌زدایی مکلف کرده است. در لایحهٔ بودجه افزایش ۲۰ درصدی حقوق کارکنان دولت درنظر گرفته شده است. این بدان معناست که تعیین میزان دستمزدها و نیز مستمری بازنشستگان پایین‌تر از نرخ واقعی تورم و سبد معیشت قرار دارد. این میزان به‌اصطلاح افزایش حقوق کارکنان دولت به‌زبان ساده عبارت است از آزادسازی تدریجی مزد در بطن برنامهٔ آزادسازی اقتصادی. نتیجهٔ این سیاست کاهش سطح زندگی طبقه کارگر و تحمیل فقر به اکثریت جامعه است. سیاست آزادسازی تدریجی مزد و سرکوب مزدی در حالی در لایحهٔ بودجه سال آینده گنجانده شده که به موازات آن دولت برای جبران کسری بودجه به اندوخته و دارایی‌های کارگران دستبرد می‌زند. مطابق مصوبه دولت چهاردهم پیرامون سهم نفُ و بیست‌وهفتم درمان سازمان تأمین اجتماعی و انتقال منابع آن به صندوق دولت، هزینهٔ بهداشت و درمان کارگران بیمه‌شده و بازنشستگان به‌جای صندوق تأمین اجتماعی به خزانهٔ دولت فرستاده می‌شود. علاوه براین لایحهٔ بودجه ۱۴۰۴ با تأکید بر آزادسازی قیمت‌ها در گام نخست نرخ آب‌بها را تغییر داده و قیمت آب آشامیدنی و مصارف خانگی افزایش قابل توجه پیدا خواهد کرد. ما در ارتباط با لایحهٔ بودجه سال آینده و نقش آن در تخریب بازهم بیشتر امنیت شغلی طبقه کارگر و معیشت خانوارهای کارگری مفصل‌تر سخن خواهیم گفت.

بر اساس آنچه اشاره شد ضرور است که مبارزهٔ اعتصابی تشدید و اعتراض‌های کارگران و بازنشستگان و دیگر زحمتکشان گسترش یابد. هم‌اکنون نیز طبقه کارگر و زحمتکشان میهن ما با شرکت در اعتراض‌ها و اعتصاب‌های گسترده خواهان تأمین منافع خود هستند. نوع راهکارهای ارائه شده توسط دولت به‌اصطلاح "وفاق ملی" صرفاً و در واقع در جهت ایجاد شرایط مطلوب برای غارت و استثمار هرچه بیشتر کارگران و دیگر لایه‌های تهی‌دست جامعه است.

در اثر ادامه سیاست‌های کارگرستیز تعدیل ساختاری و نسخه‌های پیچیده شده توسط نهادهای مالی امپریالیستی در برنامه هفتم توسعه و همچنین لایحهٔ بودجه سال آینده، برنامه‌هایی مانند آزاد سازی و جراحی اقتصادی، مقررات زدایی، خصوصی‌سازی، عدم تعیین حداقل دستمزدها متناسب با نرخ تورم و سبد معیشت، نبود امنیت شغلی و ایمنی در محل کار همراه با گسترش هرچه بیشتر قراردادهای موقت درصدر سیاست‌های حکومت جمهوری اسلامی قرار دارد. درچنین شرایطی لزوم تشدید مبارزهٔ جنبش کارگری و حرکت‌های مستقل صنفی و مطالباتی زحمتکشان برای مقابله با این سیاست‌ها هرچه بیشتر احساس می‌شود. تجربه ادامه حرکت‌های اعتراضی سراسری اخیر توسط کارکنان پروژه‌ای و رسمی نفت و گاز، صنایع فولاد، پرستاران، و بسیاری دیگر زحمتکشان، و بی اعتنائی حکومت جمهوری اسلامی به این خواست‌ها، نشان می‌دهد که دستیابی به خواست‌های زحمتکشان و تحقق آرمان‌های والای جنبش همگانی برای آزادی و رهایی از دیکتاتوری حاکم، در گرو یافتن راهکارهایی مؤثر در مقابله با رژیم ولایت فقیه است.

در این که شکاف بین رژیم ولی فقیه و خواست‌های کارگران و زحمتکشان میهن ما ژرف‌تر شده است و برگشت ناپذیر است، کوچک‌ترین تردیدی نیست و این که دولت برگمارده ولی فقیه نه می‌خواهد و نه توان آن را دارد که ابتدایی‌ترین خواست‌های طبقه کارگر و زحمتکشان را برآورده کند، انکار ناپذیر است. کارنامه چند ماهه دولت پزشکیان گواه بر این واقعیت‌ها است؛ او به‌جای ملاقات با نمایندگان زحمتکشان و کارگران و بررسی ابتدایی‌ترین نیازهای آنان، در ۲۹ مهر ماه در جلسه ستاد اقتصادی دولت، و در حضور وزیر امور اقتصادی و دارایی، رئیس سازمان بورس و اوراق بهادار، و سایر اعضای ستاد اقتصادی دولت، توجه خود را به گزارشی معطوف کرد که موضوع آن درباره "چالش‌ها، انتظارات، پیشنهادها، و برنامه‌های سازمان بورس و اوراق بهادار در حوزه اصلاح روندهای بازار سرمایه... و مأموریت‌های بنیادین بازار سرمایه در تسهیل تشکیل سرمایه، صیانت از حقوق سرمایه گذاران، و افزایش کارایی بازار...." بود. این در زمانی است که پس از گذشت بیش از ۷ ماه از سال و عدم ترمیم دستمزدها مطابق با نرخ تورم و هزینه سبد معیشت در جلسه شورای عالی کار در روزهای پایانی سال گذشته، و علی‌رغم تمام وعده و وعیدها و سخنرانی‌های پوچ، میدری، وزیر کار کابینه پزشکیان، هنوز از برگزاری جلسه شورای عالی کار خودداری می کند. با افزایش قیمت‌ها و نرخ تورم در نیمه اول سال عملاً حداقل دستمزد واقعی کارگر باز هم در این مدت نسبت به افزایش واقعی قیمت‌ها کاهش یافته است. و به همین دلیل، یعنی ابعاد گسترده پایمال شدن حقوق زحمتکشان است که در نیمه اول سال جاری بیش از صدها تجمع و اعتصاب در سراسر کشور برگزار شدند.

حزب ما باور دارد که دستیابی به حقوق صنفی طبقه کارگر و سایر زحمتکشان در گرو تقویت و شرکت هرچه بیشتر طبقه کارگر همراه و در اتحاد با دیگر لایه‌های متضرر از دیکتاتوری حاکم و سمت‌گیری اقتصادی‌اجتماعی این رژیم در مبارزه همگانی علیه دیکتاتوری حاکم و نیروهای ارتجاعی وابسته به امپریالیسم، برای صلح ،آزادی، استقلال، و عدالت اجتماعی است.

بدیهی است در شرایط ناگواری که خطر گسترش جنگ واقعیت یابد و جایگزین صلح شود، نه تنها هیچ‌کدام از خواست‌های زحمتکشان برآورده نمی‌شود، بلکه بسیاری از صنایع راهبردی و زیرساخت‌های اساسی کشور و زندگی مردم زیان بسیار زیادی خواهند دید. خطرهای جدی تجاوزهای جنایتکارانه اسراییل جان و زندگی مردم میهن ما را تهدید می‌کنند. و "جغد جنگ" به‌جز فلاکت، تشدید فقر و بی‌عدالتی چیزی دیگر برای طبقه کارگر و زحمتکشان به‌همراه نخواهد داشت. جنگ فقط به‌سود لایه‌های انگلی طبقه سرمایه‌دار کشور ما و نیروهای ارتجاعی‌ای است که از کشتار و بدبختی مردم سودجویی و ثروت‌اندوزی می‌کنند. این لایه‌ها تکیه‌گاه رژیم ولایت فقیه هستند. طبقه کارگر و زحمتکشان میهن ما خواهان توقف سمت‌گیری اقتصادی‌اجتماعی رژیم ولایت فقیه و به‌جای آن حرکت به‌سوی تأمین عدالت اجتماعی و توزیع عادلانه درآمد ملی به‌معنی واقعی آن هستند.

بر این اساس، ما بر تقویت هر چه بیشتر جنبش مردمی بر ضد دیکتاتوری حاکم، تحکیم موقعیت جنبش کارگری در این مبارزه هستیم. خواست صلح در کنار دیگر مطالبه‌های صنفی و سیاسی زحمتکشان در این مقطع زمانی حساس در اولویت قرار دارد.

ادامهٔ اعتصاب نفتگران علیه تبعیض، ...

مشاغل در مناطق عملیاتی، و جز این‌ها. علاوه بر کارگران شرکت‌های نفتی فوق، گروهی از کارکنان پتروشیمی ماهشهر، جمعی از کارکنان شرکت مناطق نفت‌خیز جنوب در اهواز، عده‌ای از کارگران شرکت نفت گچساران، شماری از کارگران پالایشگاه گاز پارسیان واقع در شهرستان مهر استان فارس، و جز اینان، در این اعتراض سراسری شرکت دارند. گزارش‌ها حاکی از برخوردهای امنیتی نمایندگان دادستانی و اطلاعات، که "ماسک زده بودند"، با کارگران رسمی صنعت نفت در منطقه ویژه عسلویه است.

علاوه براین‌ها، اول آبان‌ماه کارگران پیمانکاری پالایشگاه‌های گاز پارس جنوبی برای دوازدهمین هفته متوالی تجمع اعتراضی برگزار کردند. در گفتگویی با ایلنا این کارگران "بازگشت به کار حجت رضایی، نماینده اخراجی کارگران، اجرای توافقات قبلی در زمینه مرخصی استحقاقی و پرداخت حق کمپ، اجرای صحیح طرح طبقه‌بندی مشاغل برای همه کارگران پیمانکاری، تغییر شرایط تردد و دستمزد رانندگان استیجاری و اجرای طرح طبقه‌بندی برای رانندگان غیرمالک و اجرای بدون تبعیض ۱۴ روز کار و ۱۴ روز استراحت برای کارگران اداری و پشتیبانی" را مهم‌ترین مطالبات خود عنوان کردند. به دنبال ۶ تا ۷ روز اعتراضات کارگران پیمانکاری شرکت پایانه‌ها و مخازن پتروشیمی بندر امام در روزهای پایانی شهریور و اوائل مهر، "با امضای صورت جلسه‌ای" در حضور مسئولان استانی، کارفرمای پتروشیمی وعدهٔ رسیدگی به مطالبات کارگران تا یک ماه آینده را داده بود. بنا بر گزارش ایلنا، ۷ آبان، در اعتراض به محقق نشدن وعده‌های داده شده، این کارگران به اعتراض خود ادامه دادند. مهم‌ترین خواسته‌های کارگران، "اجرای تبدیل وضعیت شغلی کارگران مطابق با شرکت‌های همجوار، اجرای طرح طبقه‌بندی مشاغل، پرداخت پتروکارت، پرداخت کسورات پاداش‌های بهره‌وری به‌همراه اضافه‌کاری، و جز این‌ها" است. به‌رغم سرکوب اعتراضات، تهدید و بازداشت برخی از حدود ۶۰۰ کارگر شرکتی پتروشیمی چوار ایلام با خواسته اصلی اجرای طرح طبقه‌بندی مشاغل در یک سال اخیر، کارگران به اعتراضات خود ادامه دادند. اعتصاب کارگران و کارکنان رسمی صنعت ملی نفت ایران نمودار گسترش مبارزهٔ جنبش کارگری و سندیکایی است.

تأمین خواست‌های کارگران راه آهن در گرو تشدید مبارزه اعتصابی است

در چند ماه اخیر اعتراض و اعتصاب‌های کارگران راه آهن مانند اعتراض‌های کارگران شرکتی راه‌آهن (تراورس) زاهدان، ابنیه فنی راه‌آهن ناحیه تهران، رانندگان ابنیه فنی راه‌آهن اراک، و کارگران پیمانکاری شاغل در خطوط ابنیه فنی راه‌آهن جنوب، جریان داشته و گسترش یافته است.

در ادامه سرکوب مزدی طبقه کارگر و زحمتکشان در این بخش از صنایع و خدمات راهبردی، حرکت‌های اعتراضی و مطالبات کارگران راه‌آهن به این دلیل شکل گرفته است که آنان واقعاً دیگر قادر به تهیه اساسی‌ترین ملزومات و نیازهای زندگی خود نیستند. در زاهدان کارگران پیمانی شرکت راه‌آهن تراورس چندین ماه است که مطالبات بیمه‌ای و حقوق ماهیانه خود را دریافت نکرده‌اند. آنان به‌صورت پیمانی کار می‌کنند، پاداش و مزایای مزدی به این کارگران تعلق نمی‌گیرد. از آنجایی که نگهداری خطوط و ابنیه راه‌آهن پروژه‌ای و موقت نیست، خواست اصلی آنان حذف شرکت‌های پیمانکاری است تا بتوانند مستقیماً زیر نظر شرکت راه آهن با قرارداد رسمی و دائمی کار کنند.

به‌طور مثال، در ابتدای مهر ماه امسال صدها نفر از کارگران شاغل در واحد نگهداری خط و ابنیه فنی راه‌آهن ناحیه تهران، علی‌رغم پرداخت حق بیمه خود به شرکت پیمانکار، به علت پرداخت نشدن حق بیمه های خود توسط شرکت پیمانکار قادر به دریافت هزینه‌های درمانی خود نیستند. شرکت پیمانکار که صد در صد مبلغ بیمه پوشش تکمیلی را ماهیانه از حقوق کارگران کم می‌کند، از پرداخت این مبالغ به شرکت بیمه خودداری کرده است. طبیعی است که کارگران پیمانی راه‌آهن ناحیه تهران ضمن اعتراض به عملکرد شرکت پیمانکار دلال نیروی کار خواهان حذف شرکت‌های پیمانکار هم هستند.

در شهر اراک شماری از رانندگان شاغل در ابنیه فنی راه‌آهن که مسئولیت جابه‌جایی کارگران را برعهده دارند، به تأخیر چند ماهه در دریافت حقوق خود معترض هستند. یکی از این رانندگان در تماس با رسانه‌ها گفت: "دستمزد و مزایای ما کارگران راننده در مقایسه با دیگر راننده‌هایی که از بیرون خدمات می‌دهند بسیار پایین است، اما مدیران شرکت پیمانکار توجهی به مطالبات و بهبود وضعیت معیشتی ماندارند". این راننده پیمانی راه‌آهن تأکید کرد که پیمانکار هزینه‌های اضافه بابت مخارج خودروها را به راننده‌ها پرداخت نمی‌کند، یعنی پرداخت اجاره‌بهای خودروها را که امری قانونی است، انجام نمی‌دهند.

کارگران پیمانی شاغل در خطوط ابنیه فنی راه‌آهن جنوب نیز نسبت به عدم دریافت مزایای عرفی و مناسبتی سال گذشته و جاری خود معترض هستند. بخشی از کارگران شاغل در راه‌آهن جنوب که از خطوط راه آهن نگهداری می‌کنند، می‌گویند که از سال گذشته تا به حال پاداش ایام مناسبتی و عید را دریافت نکرده‌اند. این خواست‌های آنان یعنی برابری در پاداش، حقوق و مزایای مزدی برابر با کارگران رسمی و داشتن قرارداد رسمی و دائمی مستقیم با کارفرمای اصلی به‌منزله حذف پیمانکار و دلال نیروی کار در محدوده کاری آنان است. دستیابی به خواست‌های صنفی و معیشتی کارگران پیمانی ابنیه راه‌آهن در نواحی مختلف کشور با مبارزه برای توقف سیاست‌های تعدیل ساختاری رژیم ولی فقیه، به‌خصوص سرکوب مزدی و نبود امنیت شغلی گره خورده است.

نه فقط در بخش راه‌آهن، بلکه در بسیاری از عرصه‌های تولید و خدمات، کارگران شاغل با استثماری افسارگسیخته که در وهله اول در خدمت دلال‌های نیروی کار و سرمایه‌داران انگلی است روبه‌رو می‌شوند. حذف شرکت‌های پیمانکاری همراه با پایان‌دادن به سیاست‌های تعدیل ساختاری، اولین گام در راه بهبود شرایط کار کارگران راه‌آهن و برآورده شدن خواست‌های آنان است.

مبارزه برای خواست‌های صنفی در بخش راهبردی- زیرساختی راه‌آهن مانند دیگر خواست‌های زحمتکشان با مبارزه و تلفیق مبارزه صنفی با پیکار سیاسی به‌دست می‌آید. بهبود شرایط دشوار کار، دستمزدهای متناسب با تورم و هزینه سبد معیشت و امنیت شغلی کارکنان راه‌آهن با اتحاد عمل فراگیر در راستای شکل‌گیری جنبش اعتصابی همگانی و پیوندشان با جنبش سراسری علیه رژیم ولایت فقیه کارساز خواهد بود.

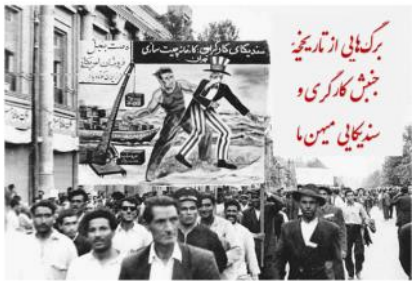

پویهٔ پیدایش سندیکاهای کارگری در ایران- بخش بیست‌وچهارم

با وجود نقش به‌سزای جنبش کارگری و سندیکایی در این دوران، اعمال فشار، دستگیری مبارزان سندیکایی و ممنوعیت‌های مختلف بر سر فعالیت جنبش کارگری و سندیکایی به‌اجرا درآمد. در سال ۱۳۳۱ مقام‌های دولتی سندیکاهای رانندگان تاکسی، کارگران ساختمانی، کارگران فلزکار را مورد هجوم قرار دادند. در همین سال اعضای کمیتهٔ سندیکایی کارگران راه‌آهن اندیمشک بازداشت شدند. از این گونه تضییقات علیه کارگران و سندیکاهای کارگری در آن سال‌ها فراوان به‌چشم می‌خورد. عدم درک نقش طبقه کارگر در تأمین پیروزی مبارزات ملی و ضدامپریالیستی آن دوران نه فقط به تشکل‌های صنفی و سیاسی طبقه کارگر صدمه وارد آورد، بلکه موجبات تضعیف جنبش مردمی همگانی را فراهم ساخت. رفیق مهدی کیهان در پژوهش‌های خود در این‌باره ازجمله با اشاره به‌این دورهٔ تاریخی می‌نویسد: "در این دوران است که باردیگر این واقعیت تاریخی به‌ثبوت می‌رسد که تأمین استقلال و آزادی برای جامعه و رهایی کشور از غارت و ظلم امپریالیستی و رژیم‌های دست‌نشاندهٔ آن زمانی تحقق می‌پذیرد که طبقه کارگر ایران در عرصهٔ فعالیت سیاسی و اجتماعی حضور داشته باشد، از حق فعالیت آزاد سندیکایی و سیاسی، تشکیل سازمان‌های وسیع صنفی و سیاسی خود برخوردار باشد. بدون رعایت آزادی برای کارگران و زحمتکشان ایران کسب آزادی و استقلال برای جامعه ایران ممکن و مقدور نیست" (نک به: کتاب "اسناد و دیدگاه‌ها- حزب تودهٔ ایران از آغاز پیدایی تا انقلاب بهمن ۱۳۵۷"، صفحه ۲۲۰، انتشارات حزب تودهٔ ایران).

ادامهٔ نگاهی اجمالی به دلیل‌های ...

اصابت یکی از لاستیک‌ها از روی لیفت تراک به سر وی، جان خود را از دست می‌دهد. در روز ۱۴ مهر ماه به علت نبود وسیله نقلیه مناسب و شرایط ایمنی برای کارگران کشاورزی به‌دنبال واژگونی یک دستگاه تراکتور با تریلی حامل کارگران کشاورزی در محور جاده روستای مورپهن در بخش سده شهرستان اقلید در استان فارس، دو کارگر روستایی جان خود را از دست داده و ۱۱ نفر دیگر مجروح و راهی مراکز درمانی شدند. اشتغال در بسیاری از معدن‌ها و محل‌های بد آب و هوا و ازجمله در صنایع نفت، گاز و پتروشیمی باید جزو مشاغل سخت و زیان‌آور محسوب شوند و علاوه بر کارفرما که باید شرایط ایمنی و بهداشت کار را تأمین کند، در چنین مواردی سازمان تأمین اجتماعی موظف است ۴ درصد هزینه مشاغل سخت و زیان آور را پرداخت کند. در بسیاری از معدن ها ومراکز تولیدی واقع در مناطق بد آب و هوا ازجمله معدن طرزه دامغان از اسفند ماه سال گذشته تا به‌حال این مبلغ به کارگرانی که حتی بیش از ۳۳ سال سابقه کار دارند، پرداخت نشده است.

لزوم تأمین ایمنی در محیط کار و مسئولیت کارفرما و نهادهای دولتی از مهم‌ترین و اساسی ترین شرایط قوانین کار و اشتغال است. مجموعه مواد ۸۵ الی ۱۰۶ قانون کار نیم‌بند جمهوری اسلامی در این مورد برای تأمین بهداشت، سلامت و ایمنی در محیط کار و چگونگی بازرسی از شرایط ایمنی و بهداشت محیط کار مواردی را به‌صورت البته ضعیف تعیین کرده است. مسئولیت تأمین ایمنی در محیط کار و اجرای این قوانین با کارفرما و وزارت کار و امور اجتماعی و وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی جمهوری اسلامی است. شکی نیست که در مواردی که در محیط کار شرایط و تجهیزات ایمنی لازم وجود ندارد، این کارفرماها هستند که در هر دو بخش خصوصی و دولتی براساس منطق سرمایه‌داری با کاهش هزینه‌های لازم و افزایش سود ورزی هرچه بیشتر، حتی قانون کار نیم‌بند و محدود جمهوری اسلامی را در این مورد اجرا نمی‌کنند. از این جا است که وجود تشکل‌های مستقل کارگری که بتوانند در تأمین شرایط ایمنی نظارت داشته باشند از اهمیت بسزایی برخوردار است. فاجعه معدن معدنجو و وقایعی بی‌شمار مانند آن، نشانگر کارنامه سیاهی از فعالیت تشکل‌های زرد حکومتی در حیطه تأمین ایمنی در محیط کار است. فعالیت این تشکل‌ها از محدوده سیاست‌های تعدیل ساختاری فراتر نمی‌رود. بهبود شرایط ایمنی و بهداشت در محیط کار و دستیابی به سایر خواست‌های طبقه کارگر و زحمتکشان در گرو حذف سیاست‌های تعدیل ساختاری و ضد کارگری رژیم ولایت فقیه ازجمله مقررات‌زدایی و خصوصی سازی در صنایع تولیدی و خدمات است.

مبارزهٔ سندیکاهای کارگری ایتالیا و فرانسه بر ضد نژادپرستی، راست افراطی، و جنگ!

فرانسه:

"ث-ژ-ت" هم‌زمان با شروع بحث در مجلس فرانسه در مورد لایحه بودجهٔ سال ۲۰۲۵، کارزاری پردامنه با نماد خیزش ملی و "ضد حمله اجتماعی" علیه نیروهای راست سازماندهی کرد. "ث-ژ-ت" ("کنفدراسیون ملی کار فرانسه") بسیج "برای ساختن نیروی قدرتمند اعتصابی و تظاهراتی‌ای بین‌حرفه‌ای" را خواستار شد. این کنفدراسیون (اتحادیه)، کارگران و همه سازمان‌ها و سندیکاهای کارگری را فراخواند تا هدفِ "لغو اصلاحات بازنشستگی، افزایش دستمزدها و حقوق بازنشستگی، برابری بین زنان و مردان، و همچنین توسعهٔ اشتغال صنعتی در ارتباط با موضوع‌های زیست‌محیطی" را به "اقدامی قدرتمند اعتصابی و تظاهراتی بین‌حرفه‌ای" تبدیل کنند.

"سوفی بینه"، دبیرکل "ث-ژ-ت"، به خبرگزاری فرانسه گفت: "مسئولیت 'ث-ژ-ت' سازماندهی پاسخ قدرتمند اجتماعی است." همچنین او در جشنواره اومانیته طی نشستی با شرکت "لوسی کسته"- نخست‌وزیر پیشنهاد شده از سوی "جبهه نوین مردمی"- و فابین روسل، دبیر ملی حزب کمونیست فرانسه، به این پرسش که "چگونه جبههٔ کار را در برابر راست افراطی بازیابی و بازسازی کنیم؟" چنین پاسخ می‌دهد: "با بسیج قابل توجه در انتخابات قانونگذاری، ما از بدترین حالت جلوگیری کرده‌ایم. با این حال، بدون آگاهی واقعی درجامی‌زنیم. ما در 'ث-ژ-ت' از خیلی پیش حتی به‌تنهایی این زنگ خطر را به‌صدا در آورده بودیم."

دبیرکل "ث-ژ-ت" در جلسه کمیته ملی این کنفدراسیون گفت: "ما تصمیم گرفتیم مبارزه با راست افراطی را در مرکز استراتژی اتحادیه‌مان قرار دهیم، زیرا [راست افراطی] نه تنها کشور، بلکه مبارزهٔ طبقاتی و سندیکائی‌مان را تهدید می‌کند. امانوئل ماکرون به‌کمک توافق با راست افراطی توانست رأی مردم را نادیده بگیرد... چرا ما در گسترش اعتصاب با وجود بسیجی با شکوه علیه اصلاحات بازنشستگی مشکل داشتیم؟ از آنجا که بخشی از توده‌های کار و زحمت به راست افراطی رأی می‌دهد و این امر توانایی ما در گسترش اعتصاب را تضعیف می‌کند."

بنا به اظهارات سوفی بینه، چپ‌ها باید جبههٔ کار را از طریق بازگشت تولید صنایع در کشور با در نظر گرفتن تنش‌ها بین مسائل اجتماعی و زیست‌محیطی، متحد ساخته و به نیروی اجتماعی‌ای اثرگذار بدل کنند. برای مثال، در صنعت خودروسازی تغییر الکتریکی‌ای که توسط تولیدکنندگان بزرگ سازماندهی شده است موجب تخریب دهها هزار شغل گردیده. ما همچنین باید آینده‌ای مطمئن برای کسانی که از ناامیدی به راست افراطی روی می‌آورند ارائه کنیم. این راهبرد از طریق روشنگری و تقویت آگاهی طبقاتی در مورد نابرابری‌های ایجاد شده توسط سرمایه‌داری و مبارزه با نژادپرستی و آنتی‌سمیتیسم (یهودستیزی) ممکن خواهد شد.

برپایهٔ کارزار "ث-ژ-ت"، اول اکتبر ۲۰۲۴ (۱۰ مهر ۱۴۰۳) در پاریس هزاران نفر در تظاهرات شرکت کردند و خواهان بودجه‌ای در سطح بحران کنونی شدند. سوفی بینه نیز دراین‌باره می‌گوید: "امروز ، هدف از بسیج این است که مسائل اجتماعی و جبهه کار را در مرکز گفتگوها قرار دهیم. این اولویت‌های امروز مبارزه جنبش سندیکایی است: 'افزایش دستمزدها و حقوق بازنشستگی، تأمین مالی بهتر خدمات عمومی و لغو اصلاحات بازنشستگی'."

امروز بسیج سندیکاها نسبت به بسیج سال گذشته در مورد بازنشستگی مشکل‌تر است. از همان فردای تظاهرات اول اکتبر سندیکاها گفتگو را شروع کردند. به‌نظر می‌رسد همان‌گونه که قرار است در مورد بودجه و سایر برنامه‌ها در مجلس قانون‌گذاری گفتگو شود. سندیکاها هم همین روند را به‌کار می‌برند. روز ۷ اکتبر/ ۱۶ مهر در بیانیه مطبوعاتی بین سندیکائی، شامل کلیه سندیکاها، چنین آمده است: "در حالی که از ۱۰ فرانسوی ۸ فرانسوی با این اصلاحات باز نشستگی مخالف هستند، نخست‌وزیر آرزوی خود را برای یک روش جدید در پارلمان اعلام کرد. سازمان‌های سندیکایی ما آماده شرکت در کلیه جلسات مشاوره و مذاکره در مورد همه موضوعات بازنشستگی هستند: موارد سنی که باید لغو شود، برابری زنان با مردان، دشواری کار، اشتغال افراد مسن، مشاغل طولانی. ... بنابراین لازم است قانون بازنشستگی را به‌حالت تعلیق درآوریم."

[برگرفته از: روزنامه "اومانیته" و سایت "ث-ژ-ت" ("کنفدراسیون ملی کار فرانسه")].

سندیکاهای کارگری ایتالیا: نه به جنگ و آری به صلح

دولت تصمیم گرفته است تمام منابع را به صنایع دفاعی و اسلحه سازی اختصاص دهد در حالی که کشور با کاهش شدید صنعتی‌سازی و گسترش فقر مواجه است. دولت جرئت این را دارد که به ما بگوید در بودجه آینده منتظر هیچ‌گونه اصلاح امور نباشید. درعین‌حال ریاکارانه تظاهر می‌کند از افزایش قیمت‌ها و ثابت ماندن دستمزدها خبر ندارد. خدمات عمومی در پایین‌ترین حدش قرار دارد و مشاغل به‌طور فزاینده رو به بی‌ثباتی‌اند. میزان بهای اجاره مسکن به‌شدت بالا رفته و واحدهای خالی به اقامتگاه‌های کوتاه‌مدت گردشگری تبدیل می‌شوند. به‌علاوه، امنیت شغلی کارگران پایمال شده و اخراج از محل‌های کاری در حال افزایش است. کارگران و زحمتکشان در محیط کار جان خود را از دست می‌دهند و دولت مشغول حفاظت از منافع کارفرمایان است.

در این ارتباط، دولت مصوبهٔ ۱۶۶۰ را ارائه می‌دهد تا از اعتراض‌ها جلوگیری کرده و کارگران را از تنش‌های بیشتر بترساند. دولت مجموعه‌ای طولانی از جرایم جدید را به‌تصویب رسانده است، مجازات‌ها را افزایش می‌دهد و اختیارات جدیدی به پلیس واگذار می‌کند. حقوق و آزادی ما مصادره می‌شود، حق مخالفت ممنوع شده و تلاش دولت برای خنثی و سترون ساختن اعتراض‌های اجتماعی است. با این مصوبه حتی یک اعتراض ساده در خیابان نیز جرم محسوب می‌شود و مبارزات کارگران زیر عنوان واهی ممانعت از تولید و حرکت کالاها می‌تواند به صدور حکم سال‌ها زندان منجر شود.

برای کارگران مهاجر حتی کسانی که از حق شهروندی برخوردارند، امکان لغو شهروندی را پیش می‌کشند و مجموعه‌ای دیگر از تبعیض‌های نفرت‌انگیز برقرار می‌کنند. برای جنبش‌هایی که برای حق مسکن مبارزه می‌کنند، تدابیری برای بی‌اثر کردن اقدام‌های آنان و نیز برای فعالان این جنبش جرم‌تراشی می‌کنند.

در مبارزه علیه این مصوبه که با امضای فهرست بلندی از وزیران دولت خانم ملونی رسیده، چهره‌هایی متعدد که از وضعیتی که در آن زندگی می‌کنیم ناراضی هستند، و نیز مخالفان جنگ و سرکوب و برنامه‌های اقتصادی دولت، متحد شده‌اند. سندیکاهای پایه‌ای کارگران ایتالیا (یو- اس -بی) در تظاهرات همه شهرها حضور داشته و حضور خواهند داشت.

[به‌نقل از: سایت فدراسیون جهانی سندیکاهای کارگری، ۲۶ مهر ماه ۱۴۰۳].
https://www.wftucentral.org/italy-they-will-not-stop-our-struggles/

آدرس پستی:	B.M. Box 1686, London WC1N 3XX, UK
آدرس سایت حزب:	http://www.tudehpartyiran.org
ای-میل حزب:	E-Mail: dabirkhaneh_hti@yahoo.de
تلگرام حزب:	https://t.me/tudehpartyirandotorg
فیس بوک حزب:	https://www.facebook.com/profile.php?id=100064514717426
توییتر حزب:	https://x.com/OfficialTudeh

For Peace, Independence, Democracy, Social Justice and Socialism

حزب توده ایران
Tudeh Party of Iran

Workers Supplement of "Nameh Mardom" No. 91 4 November 2024
Central Organ of the Tudeh Party of Iran